

To og Tyvende Møde.

Onsdagen den 19de December Kl. 12.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrer's Pladser ere omdeelte Forslag til Beslutninger af Landstinget for dets Vedkommende i Henhold til Danmarks Riges gjennemførte Grundlov af 5te Juni 1849 § 50, vedkommende Kongerigets Regnskab for Finantsaaret 1864—65, saaledes som de ere vedtagne ved 1ste Behandling.

Fra den fungerende Justitsminister har jeg modtaget Underretning om, at han agter at forelægge Thinget Udcast til Lov angaaende Forandring i Forordningen angaaende Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 1ste November 1805 § 26, Udcast til Lov angaaende en ny Skylsætning af Torderne paa Færøerne og Udcast til Lov for Færøerne om Udpantning m. V. Forelæggelsen af disse Lovudkast skal komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Udcast til Lov om Forholdsregler imod løsgaaende Hunde i Kjøbstæderne og paa Landet. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 1223 ff.)

C. Andersen: I Motiverne til det foreliggende Lovudkast har Ministeriet bemærket, at dets Opmærksomhed er bleven henledt paa, at Antallet af de løsgaaende Hunde paa Landet paa mange Steder er tiltaget i den Grad, at en Indskrænkning i Hundeholdet ved Indførelsen af en Hundeskat maaatte ansees for ønskelig. Det forholder sig nu ganske rigtigt saaledes, at Hundeholdet paa Landet er tiltaget i en meget høj Grad, og at man i mange Sogne, ved at rejse dem igjennem, vil finde, at der i de fleste Bøndergaardne holdes 2 til 3 løsgaaende Hunde, og at et lignende

Antal findes i en stor Deel af Hufene; ja, man seer endog, at Folk, der nyde offentlig Understøttelse, holde løsgaaende Hunde til Morstab for sig selv og deres Børn, thi i noget andet Diemed vil et saadant Hundehold dog ikke kunne finde Sted. Hvilken Uorden dette nu afstedkommer, derom vil Enhver have overbeviist sig, som er kjort igjennem vore Bønderbøer. Den Næring, der gaar med til en saadan Masse unyttige Dyr, medfører derhos for Landet i oeconomic Henseende et ikke ringe Tab. Jeg tør paastaae, at dette Tab vistnok andrager flere 100,000 Rbd. aarligt, hvorfor jeg ogsaa antager, at en Stat, som kan hæmme Saadant, vil være hensigtsmæssig, thi der er her Tale om en Luksusgjenstand, der bør bestaates fremfor mange andre nyttige Gjenstande. Men naar den høitæredede Justitsminister har meent, at dette vil naaes gjennem det foreliggende Lovudkast, da troer jeg paa det Bestemteste at turde modsige ham. Idet Lovudkastet nemlig overlader det til Sogneforstanderskabernes eget Forgodtbefindende, hvorvidt de i de forskjellige Sogne paa Landet ville paaligne denne Afgift eller ikke, kan det jo nemlig godt stee, at nogle Sogneforstanderskaber sige: Vi ville paalægge Sognets Beboere denne Afgift, medens man derimod i de tilstødende Districter siger: Nei, vi finde det ikke nyttigt at paalægge en saadan Afgift. Paa den Maade bliver det ikke nogen almindelig Stat, og de Sogneforstanderskaber, i hvis District en saadan Afgift bliver paalignet, ville let komme til at staae i et misligt Forhold ligeoverfor Sognebeboerne, fordi de nærmest omliggende Sogne ere fritagne for en saadan Afgift til Communen. Jeg vilde derfor finde det rettest, forsaavidt det høie Thing overhovedet maatte finde, at en Stat paa Hunde vil bidrage til at formindske disses Antal og være til Gavn — at det da blev en Stat paa alle Hunde, og at Spørgsmaalet, om den skal paalignes, altsaa ikke blev overladt til Sogneforstanderskabernes Vilkaarlighed. Der vilde da kunne komme Noget ud af Lovforslaget, og det vilde kunne ventes at blive til Nytte, hvor-